

mad ühhe kalso auko peito, ja ollid seäl paigal kurni õ jälle peäle tulli ja neid waenlase taggaaiamisese eest warjas. Kolm õdd ollid mehhed seddawisi pöggenemas; teine hobbone wässis ärra, siis mollemad istusid teise selga; ja kui segi langes, siis piddiwad jalla pöggenema. Te olli wägga mägginne ja kaljune, ja nenda kolle, et seält Ma innimesed päwa aiasgi waewaga läbbipeäsewad. Zubba waesed hakkasid ka ärrawässima ja toidus löppes kääst otsa; sest se nattoke leib, mis nemmad pöggenedes ollid jure wõtnud, olli pea ärrasõdud. Agga Jummal olli nendega ja kinnitas neid, ja teggi nende waewale otsa. Gest neljandamal õöl kuulsid nemmad wenne wäe wahhisoldatide hüüdmist, mis sel korral Esilitiri järwe kaldal peäl lewis seisis. Seddawisi said siis need 2 kassakat jälle omma sõawäe jure taggasi, ja wäe peälil, kelle ette neid wõdi, kitis neid wägga ja kinkis neile ridid, hobbosid ja rahha. Nenda ka sel korral tõeks sai, mis üks wenne-kele wanna sanna ütleb; Wahwa meest Jummal isse juhatab!

4. Kui mullo 23 Jani ku päwal wenne wäggi Karsti linna tormades ärrawõitis, anti Erivanski rüggimentile käsko ühhe kindla alsewi peäle hakkada ja sedda ärrawõtta. Siis üks soldat, selle rüggimendi kütidest, jooksis keikide eli, joudis üksi waenlase walli liggidale ja olli essimenne walli peäle kargama. Zubba mees sirtutas kät wälja waenlase lippo pole, kui üks püssi-lood tedda rinnusse oskas, ja temma senna mahha langes. Kui nüüd temma seltsi mehhed temmast möda ruttasid, siis hüdis weel hinge wakudes: Jummalaga wennad! Wõtke lin ärra! ja heitis siis hinge. —

5. Ahalkalaki linna karnisoni wäggi panni wahwaste meie wasto, egga tahtnud linna mitte kääst ärraanda. Mullo Janipäwa õse seati siis temma wasto üks patteri ehk kants, ja sured tükkid peäle. Kui neist monni hoop sai lastud sanud, siis linna tükkide lastminne waikis pea ärra ja Turgid puggesid keldridesse warjule. Meie poolt lasti siis weel pombi kulidega linna peäle; ja kui need linna sees lõhki aiasid, siis juhtus et monni tükk jälle